

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 281. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm14941/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

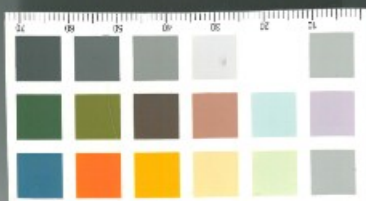
Det tog Deabanten, som dengang sit ingra sier Mand var, med Glæde imod, men ser, det var Darius, og da Sploson herde, han var blevet Konge, vilde han strax til Susa, satte sig i Slots Gaarden og midte sig hos Portneren som „Kongens Besigtværet.“ Darius blev nu vel forundret over den Tale, men lod dog Sploson komme for sig, vedgik ogsaa Begieringen, saasnart han herde, hvori den bestod, og tilbød Sploson til Gengæld saamangt Sølvs og Guld, som han vilde begjære. Det afslag imidlertid Sploson, men bad om Hjælp til at fordrive den Slave, der beherskede Samos og forbeholdt ham sin Aev, og det Grunde udfoerde Darius nu ogsaa, paa Kongens Befaling, men dog ikke uden sier og uædventig Blødd-Udgydelse, som dog var ham utrykkelig forebudet *).

En anden mærkværdig Græker i Susa var Demokides fra Kroton, som havde været Liv-Læge hos Polykrates og var fulgt med ham paa den uheldige Rejse til Nagnesia, hvor han fandt sin Død, og Demokides blev gjort til Slave. Siden, da Darius lod Demokides herrette, som Demokides med Satrapens andre Slaver til Susa, og forde et elendigt Liv, til engang, Darius havde forbeholdt sit ene Bæen og blev saa lide bejant af de Egyptiske Læger, han havde ved sit Hof, at Slaben forværredes og Kongen i hele syv Uger og Dage ikke luskede et Dø; men da var der En, der gav Kuslag paa Demokides, hvis Kunst han i Sardes havde høert meget berømme, hvorpaa han i Lænker og Pfalter blev ført frem for Darius og spurgt, om han ikke var Læge? Han vilde tiidig ud med Sproget, af Frygt for, naar han robede sin Kunst, aldrig mere at see Grækenland, men da Kongen sendte Bud efter Høden, gik han dog paa en Maade til Besindelse, med de Ord, at han faldede paa Hænderne for Darius og betroede sig nu til ham og fandt sig meget

*) Herod. III. 123. 39—47. 49.

vel ved at behandle paa Græsk, thi baade var det mildt, og Mo fik han paa Timen og kom snart til sin fulde Førlig-
hed igen, som han derved rent havde opgiort. Demokides
blev nu kongelig belønnet, frøste ved sin Fødsel de Argos-
tiske Røjer fra Galgen, som ventede dem, fik et stort Huis i
Susa at boe og frit Vord i Kongens Gaard, men Hiems-
tov fik han ingenlunde, og det var dog hvad han særme-
lig bigede efter. Da derfor Keri Daatter, Atofsa, som
var gift med Darius, fik en Kæst-Knude i Høret, som
hun i Hemmelighed søgte Hjelp for hos Demokides, so-
vede han kun at helbrede hende paa det Viskaar, at hun skulde
epstøbe hvad semmelig Bøn han vilde gjøre, og, efter Aftaal-
e med ham, gred da Atofsa en god Leilighed til først at minde
Darius om, at han kunde gjøre sig Kori Heis-Tænde værdig
ved en eller anden stor Bedrift, og da han dertil svarde, det
var ogsaa hvad han havde isindt, for han vilde slaar Bro over
Havet og bskrive Skithenen i Europa, da sagde Atofsa:
ja, med Skothernes har det ingen Hast, men jeg vilde
gerne hans Kammer-Piger fra Argos og Korinth,
Sparta og Athenen, og han der lægde sin Fod kan
være en god Vid-Bliser i Grækenland. Det Forslag be-
hagde Kongen, saa han stilledt virkelig Demokides afs-
ked med nogle trede Detser for at udspæide Grækenland, som
han derpaa vilde hjemføje, men gav tillige Detserne streng
Befaling at passe paa Demokides, saa han ikke smuttede
fra dem, men kom tilbage med. De rejste nu først til Si-
don, hvor de laabede tre Skibe med allehaande Vares, og des-
seer saa de Græske Kyster, som de endogsaa aftegnede,
og derpaa seilede de til Italien, hvor Demokides
havde hjemme, og vilde bringe sine Slagtinger de store For-
aringer, han havde saet til dem af Kongen; men da de kom
til Tarent, og Kongen der, Akisophilides, som spillede un-
der Dække med Demokides, Mevet af de Dristige Skibe

og kastede Perserne i Fængsel som Spidere, mens Demokides undveg til sin Høbeds Kroton. Perserne, som derpaa blev sat i Fribid, søgte nu vel ogsaa Kroton og greb Held i Demokides, som de traf paa Torvet, men de fik en bantet Treie af hans Romand og maatte rejse hjem med en lang Rase, og det var da de første Persers Slagne, der besøgte Grækenland *).

Siden, paa Toget med Sktucker u'e i Europa, som Darius gjorde strax efterat have dæmpet det Babyloniske Oprør, var det Samieren Mandroktos som slog Bro for ham over Hellespont, og blev særskilt belønnet, hvorfor han ogsaa helligede et Mater, af Kroen og Duer-Gangen og Darius paa sit Høi-Sæde, til Hæer i hendes Tempel paa Samos. Dsaa over Deana (Hær) slog Darius Bro og kom der til at skulde to Gæster sin Medning, thi først vilde han ladde Broen brække af, saasnart Hæren var over, men det forhindrede Koes sea Mæltens, saa han satte Jonerne til at holde Vagt ved den i 60 Dage, og da Støtterne efter denne Tids Forløb opløstede Jonerne til at brække Broen af, satte sig i Fribid og overlode dem Darius, var det ogsaa bestemt Stet, naar ikke Histiæus, Hærskeren i Mikte, havde lagt sig derimellem og bemærket, at naar Darius ikke var, vilde hævnen han eller Nogen af Hærskerne i de Græske Stæder magte at holde Syr paa de selvraadige Vagere. For at fore Støtterne bag Løbet, brøkkede imidlertid Jonerne Enden af Broen i deres Paasøn, hvorefter Darius vel, da han kom, blev halv forskrækket, men mærkede dog snart, det var sin Løier og slap lykkelig over, hvorfor Støtterne ogsaa sigte om Jonerne, at som Himand betragtede er det de uelste Skuffere af Verden, men at i blandt, Tralle er de for deres Tæpfab at Hæe værd **).

*) Herod. III. 125. 29—38.

***) Herod. IV. 83—89. 97—98. 126—37. 39—42.

